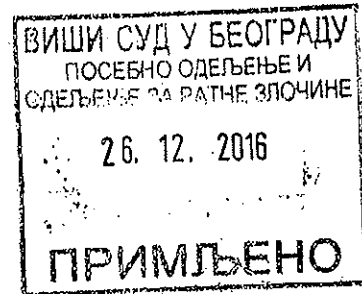

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Кж1 По2 3/16
Дана 12.12.2016. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судија: Синише Важића, председника већа, мр Сретка Јанковића, др Миодрага Мајића, Омера Хациомеровића и Наде Хаци-Перић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног Митра Чанковића**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног Митра Чанковића, адвоката Биљане Драгаш, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр. 7/14 од 18.05.2016. године, након одржана јавне седнице већа, у смислу члана 447 Законика о кривичном поступку, **дана 12 .децембра 2016. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног Митра Чанковића, адвоката Биљане Драгаш, а пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр. 7/14 од 18.05.2016. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

1. Првостепена пресуда, изјављена жалба и одговор на жалбу

Пресудом Вишег суда у Београду К.По2.бр. 7/14 од 18.05.2016. године, окривљени Митар Чанковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година. На основу члана 261, 262 и 264 ЗКП-а окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 15.000,00 динара, као и трошкове поступка у износу од 150.874,99 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног

извршења.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавила бранилац окривљеног Митра Чанковића, адвокат Биљана Драгаш, због битне повреде одредаба Законика о кривичном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Жалбом је предложено да у смислу члана 447 Законика о кривичном поступку, окривљени и бранилац буду обавештени о седници другостепеног суда.

Тужилаштво за ратне злочине је у одговору на жалбу браниоца окривљеног Митра Чанковића, адвоката Биљане Драгаш, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр. 7/14 од 18.05.2016. године, навело да сматра да је Виши суд донео правилну и на закону засновану одлуку.

Тужилаштво за ратне злочине је, поднеском Ктж.бр. 3/16 од 12.08.2016. године, предложило да се жалба браниоца окривљеног, адвоката Биљане Драгаш, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, одржао је јавну седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП-а, у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине Снежане Станојковић, окривљеног Митра Чанковића и његовог браниоца адвоката Биљане Драгаш, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, одговора на жалбу и предлога Тужилаштва за ратне злочине, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП-а, нашао да је жалба браниоца окривљеног неоснована.

2. Разлози за одбијање жалбе браниоца окривљеног

Неосновано се, пре свега, жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, јер првостепени суд, по оцени овог суда, није учинио битне повреде одредаба кривичног поступка на које се указује у жалби. Наиме, неприхватљиви су наводи из жалбе да су разлози побијане пресуде нејасни и у знатној мери противречни, с обзиром да су разлози наведени у образложењу побијане пресуде јасни и непротивречни у погледу свих одлучних чињеница у овој кривичноправној ствари. Тачно је, како се наводи у жалби, да окривљени Чанковић није учествовао у хапшењу општењеног ██████████ ██████████ већ да су именованог ухапсила друга лица, која су му и нанела повреде у пределу лица, али те повреде, према налазу комисије вештака, нису биле опасне по живот, а

оштећени ██████████ се са тим повредама могао кретати. Међутим, до смртног исхода код оштећеног ██████████ је дошло првенствено услед три прострелине грудног коша, што несумњиво произилази из налаза и мишљења комисије вештака. У вези с тим, првостепени суд је на основу исказа сведока оштећеног ██████████, несумњиво утврдио да је прострелине грудног коша оштећеном ██████████ нанео управо окривљени Чанковић, с обзиром да је овај сведок у свим исказима био категоричан, да је видео како окривљени Чанковић из пушке пуца у његовог оца, те да се тада нико други није налазио у близини његовог оца.

Неосновани су наводи из жалбе браниоца окривљеног да су искази сведока оштећеног ██████████ незаконити докази на којима се не може заснивати пресуда, те да их је првостепени суд морао издвојити из списка предмета. Наиме, искази овог сведока су прибављени у складу са одредбама ЗКП Федерације БиХ, те одредбама ЗКП Србије, а што се односи на исказ од 09.11.2010. године Тужилаштву БиХ и 09.09.2015. године путем видео конференцијске везе. Тачно је да у овим исказима постоје одређене разлике у односу на први исказ сведока оштећеног ██████████ дат 18.01.1996. године пред Основним судом у Санском Мосту, али је сведок оштећени ██████████ дао прихватљиве разлоге у односу на ове разлике у исказима. О овоме, као и о појединим разликама у исказима овог сведока и сведока ██████████ биће више речи код образлагања жалбе због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Имајући у виду све изнето, ваљано је жалбу браниоца окривљеног због битних повреда одредаба кривичног поступка одбити као неосновану.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд оценом одбране окривљеног, те изведених доказа несумњиво утврдио да је окривљени Чанковић у свему поступао на начин описан у изреци побијане пресуде. Наиме, на основу исказа сведока оштећеног ██████████ и сведока ██████████ налаза и мишљење комисије вештака и других доказа, првостепени суд је на несумњив начин утврдио да је окривљени Чанковић предузео радње кривичног дела које су му оптужницом Тужиоца за ратне злочине стављене на терет. У том смислу првостепени суд је правилно поступио када је прихватио исказе сведока оштећеног ██████████, који је недвосмислено указао на окривљеног Чанковића као лице које је пуцало у његовог оца и лишило га живота. О томе због чега је прихватио исказе овог сведока првостепени суд је у образложењу побијане пресуде изнео уверљиве и аргументоване разлоге, које и овај суд у целини прихвата. Исказ сведока оштећеног ██████████ потврђен је исказом сведока оштећене ██████████ која јесте посредни сведок, али је у погледу већег броја чињеница сведочила идентично као и сведок оштећени ██████████. Тачно је, како се наводи у жалби браниоца окривљеног, да се искази ова два сведока разликују у погледу датума када се десио критични догађај, али је првостепени суд правилно закључио да се догађај десио 19.09.1996. године, како је то изјавио оштећени сведок ██████████.

а не 18.09.1995. године, како је то у свом исказу изнела сведока [REDACTED]. Осим тога, треба имати у виду и околности у којима се наведени догађај десио, те да су дешавања у том периоду била веома трауматична за сведоке, па је сасвим разумљиво да може доћи до извесних разлика у погледу опредељивања тачног датума овог догађаја. Исказ сведока оштећеног [REDACTED] потврђен је и налазом и мишљењем комисије вештака, како је то правилно закључио и првостепени суд, а разлози који су за то изнети у образложењу побијане пресуде у потпуности су прихватљиви и за овај суд.

Неосновани су и наводи жалбе браниоца окривљеног у којима се истиче да је сведок оштећени [REDACTED] погрешно окривљеног Чанковића означио као извршиоца кривичног дела, тако што га је заменио са неким другим војником који је био присутан на лицу места, јер је сведок оштећени [REDACTED] био категоричан да окривљеног Чанковића добро познаје, с обзиром да су пре рата били комшије, да га је често виђао када је носио рачуне за ТВ претплату, као и да га је последњи пут видео крајем 1992. године или почетком 1993. године када је са стрицем [REDACTED] долазио код куће окривљеног Чанковића. Неосновани су и наводи из жалбе браниоца окривљеног да је исказ сведока оштећеног [REDACTED] непоуздан због тога што је тврдио да је окривљени Чанковић пуцао из аутоматске пушке, да је носио маскирну униформу и да је имао амблем "VI Санске бригаде", а што је у супротности са одбраном окривљеном Чанковића. О овоме је првостепени суд дао детаљне и аргументоване разлоге на страни 76 и 77, које и овај суд у целини прихвата. Осим тога, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио наводе одбране окривљеног Чанковића да 19.09.1995. године није био у селу Кијево већ да је био на Грмечу у селу Станићи, јер је таква одбрана неуверљива, нити је потврђена исказима саслушаних сведока, који нису могли прецизно да се изјасне о томе колико се њихова јединица налазила на Грмечу, када су се прве групе војника спустиле према Санском Мосту и њиховим селима, а своје исказе су настојали прилагодити одбрани окривљеног Чанковића. О овоме је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао уверљиве разлоге који су у потпуности прихватљиви и за овај суд.

Неосновани су и наводи из жалбе браниоца окривљеног да првостепени суд није утврдио из ког ватреног оружја је оштећени [REDACTED] лишен живота, јер је неспорно утврђено да је он лишен живота из ручног ватреног оружја, што произлази из исказа сведока оштећеног [REDACTED] и налаза комисије вештака, а да ли се радило о аутоматској или полуаутоматској пушци није од одлучног значаја, посебно када се има у виду налаз комисије вештака да је критичном приликом испаливање метака вршено појединачном паљбом (а не рафално) а таква паљба је могућа и из аутоматске пушке, док полуаутоматском пушком једино таквом паљбом је могуће испаливати метке. Тачно је да приликом есхумације није вршена ДНК анализа тела покојног [REDACTED] али треба имати у виду да идентификација леша покојног [REDACTED] није била спорна, с обзиром да је његов леш пронађен на месту које је описао сведок

оштећени ██████████ а идентификацију посмртних остатака на лицу места је извршила сведок оштећена ██████████ супруга поконог ██████████ Имајући у виду све напред изнето, а посебно детаљне исказе сведока оштећеног ██████████ који није имао разлога да лажно терети окривљеног Чанковића, овај суд налази да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање на којем је засновао своју одлуку, па је и жалбу браниоца окривљеног због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања ваљало одбити као неосновану.

Правилно је првостепени суд поступио када није прихватио предлог одбране за извођење појединих доказа о чему је у образложењу пресуде (страна 84 и 85) дао уверљиве разлоге, које и овај суд у целини прихвата.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да су у радњама окривљеног Чанковића садржана сва битна обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чана 142 став 1 КЗ СРЈ, за које га је и огласио кривим, те је неоснована и жалба браниоца окривљеног због повреде кривичног закона.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда и због одлуке о казни, јер је првостепени суд приликом избора врсте и висине казне правилно ценио све околности од значаја за одмеравање казне. Наиме, правилно су цењене као олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, које су наведене у првостепеној пресуди, а изречена казна затвора у трајању од 9 (девет) година је, и по оцени овог суда, сразмерна тежини кривичног дела и степену кривице окривљеног, а њоме ће се у потпуности остварити сврха кажњавања.

Овај суд је ценио и све остале наводе жалбе браниоца окривљеног, али они нису могли довести до другачије одлуке у овом кривичном предмету.

Имајући у виду све изнето, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Бранислава Муњић, с.р.

Председник већа-судија
Синиша Важић, с.р.

